

Isomorfismo: relación de correspondencia ou semellanza estrutural entre dúas realidades. En Platón, pode empregarse para explicar a correspondencia entre a **estrutura da alma** e a **estrutura da cidade xusta**: as tres partes da alma —racional, irascible e concupiscible— corresponden ás tres clases da cidade —gobernantes, gardiáns e produtores—.

Xustiza: virtude que consiste en que **cada parte da alma e cada grupo da cidade cumpra a función que lle corresponde**, mantendo unha orde harmónica. Na alma, a xustiza aparece cando a razón goberna e as outras partes desempeñan correctamente a súa función. Na cidade, cada clase realiza a tarefa que lle é propia.

Prudencia: virtude relacionada coa **sabedoría práctica e coa capacidade da razón para coñecer o que é conveniente** e dirixir correctamente a conduta. Na cidade ideal é propia especialmente dos gobernantes-filósofos, porque son quen posúen o coñecemento necesario para gobernar con xustiza.

Intelectualismo moral: doutrina segundo a cal **quen coñece verdadeiramente o ben actúa necesariamente ben**. Para Platón, o mal moral procede fundamentalmente da ignorancia: se unha persoa coñece realmente o que é bo, non escollerá deliberadamente o mal. Por iso, a educación e o coñecemento son fundamentais para alcanzar a virtude.

Arete (ἀρετή): termo grego que significa **virtude ou excelencia**. En Platón, consiste no perfeccionamento da alma e no cumprimento adecuado da función propia de cada unha das súas partes. As principais virtudes son a

1. Sabaduría/**prudencia**

2-**Valentía/ fortaleza,**

3-**temperanza**

4-**xustiza.**

Purificación da alma: proceso polo que a alma se **libera da influencia excesiva dos desexos sensíbles e materiais e se orienta cara ao coñecemento das realidades intelixíbles**, especialmente cara á Idea do Ben. Esta purificación está relacionada coa filosofía, coa educación e co dominio racional das paixóns. Para Platón, filosofar implica, en certo sentido, preparar e elevar a alma cara á súa verdadeira realidade.